

Nr 8.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående utsträckt tillämpning av lagen den 4 juni 1943 (nr 274) om förlängd giltighetstid för ränte- och utdelningskuponger, m. m.

Genom en den 24 januari 1947 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 34, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

1) Lag

angående utsträckt tillämpning av lagen den 4 juni 1943 (nr 274) om förlängd giltighetstid för ränte- och utdelningskuponger.

Härigenom förordnas, att den i lagen den 4 juni 1943 om förlängd giltighetstid för ränte- och utdelningskuponger¹ stadgade giltighetstiden för kupong, som där avses, skall utsträckas till och med den 30 juni 1948.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

2) Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 4 juni 1943 (nr 275) om förlängning i särskilt fall av tiden för rätt att lyfta utdelning i konkurs.

Härigenom förordnas, att lagen den 4 juni 1943 om förlängning i särskilt fall av tiden för rätt att lyfta utdelning i konkurs, vilken enligt lag den 10 maj 1946 (nr 187) gäller till och med den 30 juni 1947, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1948.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

I propositionen anför *föredragande departementschefen, statsrådet Zetterberg*, bland annat följande.

¹ Jfr SFS 1946: 186.

»Beträffande lagen om förlängd giltighetstid för ränte- och utdelningskuponger framhöll min företrädare i ämbetet vid anmälan år 1943 av förslaget till lagen, att den däri angivna slutdagen för kupongernas giltighetstid borde framflyttas, om så visade sig erforderligt. I enlighet härmed har också, med hänsyn till de av kriget föranledda förhållandena, sagda giltighetstid gång efter annan förlängts, senast till och med den 30 juni 1947. Då förslag till förlängning senast framlades påpekade jag, att även om krigets upphörande medfört en återgång till mer normala förhållanden på vissa områden, kommunikationerna med främmande länder dock icke återupptagits i full omfattning. Det kunde dessutom antagas, framhöll jag, att i utlandet bosatta fordringsägare till följd av andra av kriget föranledda förhållanden även efter krigets slut vore urståndsatta att inom utsatt tid vidtaga åtgärder till bevakande av sin rätt. Vad sålunda anförts torde fortfarande i viss utsträckning äga giltighet. Till förhindrande av rättsförluster synes alltså en ytterligare utsträckning av tidsfristen för kupongernas giltighet böra vidtagas. Jag vill därför förorda, att giltighetstiden för kuponger som avses i lagen förlänges, förslagsvis till och med den 30 juni 1948.

De skäl som nu nämnts tala även för en utsträckning av giltighetstiden för lagen om förlängning i särskilt fall av tiden för rätt att lyfta utdelning i konkurs. Förordnande om lagens tillämpning har såsom förut nämnts meddelats endast i fråga om aktiebolaget Kreuger & Tolls konkurs, i vilken en avsevärd del av fordringarna finnas på utländska händer. Utdelning å dessa fordringar inestår ännu till icke obetydliga belopp. Möjlighet torde därför böra förefinnas att förlänga tiden för rätt att lyfta utdelning i konkursen utöver den 30 juni 1947. Jag vill därför föreslå, att lagens giltighetstid förlänges, förslagsvis till och med den 30 juni 1948.»

Lagrådet har lämnat de upprättade lagförslagen utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 34, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 februari 1947.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Närvarande: se under utlåtandet nr 7.